

så godt straks kunne ophæves. Det ville dog være for tidligt at ophæve fradraget for skatterne allerede med virkning for 1967-68. Der må tages hensyn til de dispositioner, skatteyderne allerede har truffet i forventning om, at de betalte skatter kan fradrages. Der må også være tid til at udarbejde de nødvendige overgangsregler. F. eks. bør der tages hensyn til de personer, der ved overgangen vil gå glip af et særligt stort skattefradrag. Det må endvidere hindres, at adgangen til forudbetaling af skat udnyttes til at opnå urimeligt store skattebesparelser i forbindelse med skattefradragets bortfald. . . .“

Lovforslaget behandlede i folketinget sammen med *forslag til lov om kommunal indkomstskat*, se nedenfor side 246. Ved lovforslagenes 1. behandling konstaterede *Peter Nielsen* (S) med tilfredshed, at der efter nyvalget til folketinget var flertal i tinget for *kildeskat* og for *afskaffelse af skattefradragsreglen*. Han tilsagde sit partis vilje til at forhandle om de tekniske spørgsmål, og kunne ordningen lettes for arbejdsgiverne, var det klart, at man ville forhandle herom. Socialdemokratiet så helst et bredt forlig om kildeskatten, men det var en forudsætning, at et sådant forlig ikke svækkede evneprincippet. *Henry Christensen* (V) fremhævede lovforslagets placering som led i en *skattereform*. Han håbede, at regeringen ville gennemføre reformen på et bredt grundlag i folketinget, hvilket forudsatte rimelig gensidig hensyntagen, men han udtrykte bekymring over, at regeringen ved isolerede forslag allerede var begyndt at disponere over provenuet af *merværdiafgiften*. Skattereformen måtte betragtes som en *helhed*. Når venstre hidtil havde taget afstand fra kildeskatten, skyldtes det frygten for den voldsomme nye administration, man derved ville pålægge ikke mindst de mindre erhvervsdrivende. Ville regeringen overveje en ordning, der pålagde ligningsmyndighederne en så stor del af arbejdet med beregningen af skatten som overhovedet muligt? Dette kunne blive afgørende for de videre forhandlinger. *Ninn-Hansen* (KF) håbede ikke, at konstateringen ved folketingsvalget af flertallet for kildeskatteordningen betød, at de konservative ikke fik mulighed for at forbedre lovforslaget, for en forbedring var tiltrængt. Det måtte være muligt i højere grad at udnytte de moderne *dataanlæg*, således at ordningen ikke skulle opbygges på grundlag af en spredt administration hos alle de større og mindre arbejdsgivere. Ligeledes fandt man det vigtigt, at man i højere grad nåede frem til en *definitiv kildeskatteordning*, således at efterbeskatning efter årets udgang blev undgået. Når skattefradragsreglen nu skulle ophæves, blev opgaven at finde frem til et andet *værn for skatteyderne*, og de konservative lagde megen vægt på at få fæstnet dette værn så stærkt som muligt. Endelig måtte ved skattereformen de uheldige virkninger af *sambeskatningen* ophæves. *Omann* (SF) ønskede ikke nærmere at drøfte de løsninger, der på forskellige områder fandtes i det fremsatte lovforslag. Forudsætningerne var ændrede efter folketingsvalget, og spørgsmålene måtte overvejes